

животно бавно се отправя къмъ стомаха на змията, като силно опъва ребрата и кожата. Така че, всѣки мигъ можемъ да кажемъ, на кое мѣсто се намира трупътъ. Боата въ това време, като че ли се облизва отъ удоволствие и поглежда същевременно на лѣво и дѣсно, дали не ще може да допълни обѣда си съ още нѣкое непредпазливо животно. И наистина, ако боата дълго време е гладувала, нѣма да се откаже да погълне още едно-две зайчета или нѣкоя голѣма птица.

Разказитѣ, че тия грамадни змии сж въ положение да глътнатъ голѣмо животно, сж чисти измислици. Най-много, което може да погълне боата, то е една коза, овца или малко детенце, обаче въ никой случай — волъ, конь или човѣкъ.

Ако такава змия обитава около нѣкое селище, тя, безъ много да му мисли, презъ нощта се промъква въ оборитѣ, курницитѣ и отнася оттамъ по една коза, овца, овенъ или нѣколко домашни птици.

Всичко това нашиятъ исполинъ върши само нощно време. Настъпи ли деньтъ, боата се връща на любимото си мѣсто и тамъ се отдава на почивка.

Такъвъ начинъ на животъ и хранене иматъ и други змии-великани, като напр. питонътъ и пр. Рѣдко тѣ нападатъ жертвитѣ си денемъ.

Едни отъ тѣхъ раждатъ малкитѣ си живи, а други снасятъ яйца. Когато отъ яйцето се излюпи змийчето, което обикновено има дължина повече отъ половинъ метъръ, майката не обръща на него никакво внимание. Младото змийче трѣбва да разчита на собственитѣ си сили. То трѣбва да се брани отъ неприятели, да си дири само храна и пр. Въ първо време новороденитѣ или излюпени змии се навъртатъ заедно около мѣстото, гдето тѣ сж видѣли за пръвъ пѣтъ божия свѣтъ. Но щомъ поотраснатъ, прѣскаатъ се на разни мѣста, безъ да познаватъ майка си, съ която често пѣти ще се срѣщатъ като съперници и врагове.